

Jak to opravdu bylo – aneb Svaté přijímání u prvních křesťanů:

V tomto článku bylo použito výpovědí Belzebuba, knížete zlých duchů, k nimž byl přinucen při exorcismu r.1977 ve Švýcarsku.

Exorcismus provádělo celkem **10 kněží**, se všemi výpověďmi bylo seznámeno **80 biskupů** v německé řeči, výpovědi jsou na magnetofonových páskách a knihu vydalo

Marianisches Schriftenwerk CH

4632 Trimbach, Švýcarsko, pod názvem:

MAHNUNG AUS DEM JENSEITS

Autor: Bonaventura Meyer

Kristus dal tehdy při večeři chléb Apoštolům bezprostředně do úst (*semitský zvyk jak uctít hosta*), po vyslovení slov: To je Moje Tělo. O Krvi netřeba mluvit. Byla vypita a nepřišla vůbec do rukou. **Apoštolové** to jinak nedělali.

Podávali Svaté přijímání do úst. Jestliže bylo později podáváno na ruku, bylo to na základě falešné interpretace. Kristus to nikdy nechtěl. Vždyť On sám podával do úst a také Matka Boží nepřijímala tu Svátost jinak, a vždy na kolenou. Apoštolové, kteří byli při Poslední Večeři, neudělovali Svaté přijímání jinak, pouze do úst. Jestliže to bylo později jinak, není to vinou Apoštolů.

Kdo chtěl, kdo později zavedl Svaté přijímání na ruku?

„ To jsme učinili později **my, démoni**. My jsme to „rozdmýchali“ a zamotali. Mysleli jsme, že kdybychom u prvních křesťanů mohli zavést Svaté přijímání na ruku, **mohli bychom později říkat, že u prvních křesťanů bylo Svaté přijímání na ruku.** První křesťané přece žili blízko Krista i Apoštolů a jestli to tak bylo, je to dobré a nemůže to být žádným hříchem (Sv.přijímání na ruku). Je to falešné chápání, neznalost věci, protože Bůh to vůbec nechtěl.

My démoni jsme si mysleli, že jestli se nám to podaří, dojde k jistému znevážení té Svátosti. Tak se stalo a došlo k přijímání na ruku. Svatí a velcí učitelé Církve pochopili kam to vede a že je lépe, když se podává do úst, že to prostě nejde brát do rukou někdy špinavých nebo s nalakovanými nehty...

II. vatikánský koncil nevyhlásil podávání na ruku, ale později (někteří biskupové) zdůvodňovali, že je třeba vycházet vstříc protestantům a jiným. Oni mysleli (někteří biskupové a kardinálové), že je třeba ukázat lásku k bližnímu a my tak po částech jsme mohli za pomoci svobodných zednářů dosáhnout toho, že se tak zdůvodňovala láska k bližnímu, charita, solidarita a že se to změnilo, překroutilo.“

(Tento úryvek koluje už několik let mezi lidmi. Kdo umí německy, může si knihu opatřit v originále.)